

iber:Camera

cappella andrea barca

sir andr s schiff

piano i direcció

erich hoebarth

violí

wolfgang breinschmid

flauta

wally hase

flauta

mozart

bach

dimecres 22 de gener de 2025, 20:00 h

palau de la música

FUNDACIÓ
VILA CASAS

**aquest programa
ha estat possible gràcies
al suport de la fundació vila casàs**

Carles Gabarró

La fragilitat de la pintura
a l'època del 'fast food'

04.02 — 01.06.2025

Museu Can Framis, Barcelona

Laberini, 2024. © Carles Gabarró, VEGAP, Barcelona 2025. Fotografia: Carles Gabarró.

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

johann sebastian bach

(1685 - 1750)

concert de brandenburg núm. 5, en re major,

bwv 1050 (1720 - 21)

I. allegro | II. affettuoso | III. allegro

flauta: w. breinschmid / violí: e. hoebart

wolfgang amadeus mozart

(1756 - 1791)

concert per a piano núm. 25, en do major, k. 503 (1784 - 86)

I. allegro maestoso | II. andante | III. allegretto

---

johann sebastian bach

(1685 - 1750)

triple concert, en la menor, bwv 1044 (1738 - 40)

I. allegro | II. adagio ma non tanto e dolce | III. alla breve

flauta: w. hase / violí: e. hoebart

wolfgang amadeus mozart

(1756 - 1791)

concert per a piano núm. 24, en do menor, k. 491 (1786)

I. allegro | II. larghetto | III. allegretto

durada total del concert 130 minuts (entreacte inclòs)

Cappella Andrea Barca

Els músics de la Cappella Andrea Barca són principalment solistes actius d'èxit global i músics de cambra i no estan vinculats a cap orquestra. Van ser seleccionats personalment per Sir Andrés Schiff per a l'actuació dels concerts complets de piano de Mozart a la Setmana Mozart de Salzburg de 1999 a 2005. Des d'aleshores, la Cappella Andrea Barca ha estat un convidat habitual al Mozartwoche de Salzburg.

A poc a poc, sota la direcció de Sir Andrés Schiff, l'orquestra va ampliar el seu abast. Des de 1999, han organitzat el Festival anual Omaggio a Palladio al Teatro Olimpico de Vicenza (el 2001 amb *Così fan tutte* de Mozart).

El conjunt també va ser convidat al Kunstfest Weimar els anys 2004-2007. A més, han recorregut nombroses ciutats europees com Viena, Innsbruck, Zuric, Basilea, Ginebra, Atenes, Brussel·les, Luxemburg, Colònia, Essen, Dortmund, Düsseldorf, Frankfurt, Bremen, Baden-Baden, Budapest i Lisboa. Dos viatges L'Any Mozart 2006 van portar Andrea Barca als Estats Units (Carnegie Hall, Avery Fisher Hall i Kennedy Center, Washington). L'orquestra va actuar en importants festivals com Beethovenfest Bonn (2008, 2010), Festival de Lucerna (2006, 2012 amb la Missa Menor en si bemoll de Bach, 2014 amb Missa Solemnis de Beethoven juntament amb Balthasar Neumann Chorus) i

Schubertiade Schwarzenberg (2014 i 2015), Schleswig-Holstein Music Festival i Festival de Música de Rheingau el 2016. El 2017 l'orquestra va ser convidada al festival Sommets Musicaux de Gstaad. Una gira de tres setmanes per l'Àsia va portar Cappella Andrea Barca a la Xina, Japó, Corea del Sud i Hong Kong el 2019. El més destacat van ser les actuacions de concert amb les òperes de Mozart *Le nozze di Figaro* i *Don Giovanni* al Mozartwoche Salzburg els 2020 i 2023.

L'ambició de Sir Andrés Schiff és presentar Cappella Andrea Barca d'una manera que permeti al conjunt posar-se a prova en formacions solistes i de música de cambra, que és quelcom que la majoria d'orquestres establertes lluitaran per aconseguir. "El que treballo com a director és una extensió de la música de cambra; la Cappella és un conjunt de música de cambra amb excel·lents solistes, però sobretot músics de cambra. Hi ha molts quartets de corda en aquesta orquestra, i tocar el quartet de corda és el pinacle de fer música." A més, Sir Andrés Schiff considera el component humà i personal igualment important: "No hi ha lloc per a l'egoista. Aquest conjunt es basa en l'amistat, la comprensió, la igualtat i els ideals iguals - estètica, musical i humana".

Plantilla de la Cappella Andrea Barca

Violí I

Erich Höbarth
Kathrin Rabus
Yuuko Shiokawa
Susanne Mathé
Erika Tóth
Jiří Panocha
Zoltán Tuska
Davide Dalpiaz

Violí II

Kjell Arne Jørgensen
Stefano Mollo
Regina Florey
Florence Cooke
Lyrico Sonnleitner
Armin Brunner
Pavel Zejfart
Eva Szabó

Viola

Hariolf Schlichtig
Anita Mitterer
Jean Sulem
Annette Isserlis
Miroslav Sehnoutka

Violoncel

Christoph Richter
Xenia Jankovic
Sally Pendlebury
Anne-Sophie Basset

Contrabaix

Christian Sutter
Beatriz Garcia Panach

Flauta

Wolfgang Breinschmid & Wally
Hase

Oboè

Louise Pellerin
Reinhold Malzer

Clarinet

Riccardo Crocilla
Toshiko Sakakibara

Fagot

Eberhard Marschall
Christoph Hipper

Trompa

Marie-Luise Neunecker
Adrián Díaz Martínez

Trompeta

Paul Sharp
Simon Gabriel

Timbales

Stefan Gawlick

Sir András Schiff

Sir András Schiff va néixer a Budapest el 1953. Va rebre les seves primeres classes de piano als cinc anys d'edat per Elisabeth Vadasz. Més tard va continuar els seus estudis a l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest amb el professor Pál Kadosa, György Kurtág i Ferenc Rados i amb George Malcolm a Londres.

Els recitals per a piano són una part important de la seva activitat, especialment les actuacions cícliques de les obres per a piano de Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Chopin, Schumann i Bartók. Des de la pandèmia, ja no anuncia els programes per als seus recitals amb antelació: tria les obres per a la nit de concert per adaptar-se a l'instrument i a la sala.

Sir András Schiff actua amb la majoria de les orquestres i directors internacionals importants. Se centra en la interpretació dels concerts per a piano de Bach, Mozart i Beethoven sota la seva direcció. L'any 1999 funda la Cappella Andrea Barca, una orquestra de cambra formada per músics de cambra amics i solistes, amb qui treballa des d'aleshores com a director i solista, així com amb l'Orquestra de Cambra d'Europa. Des de 1998, el festival "Omaggio a Palladio" se celebra al Teatro Olimpico de Vicenza sota la direcció de Sir András Schiff amb la seva Cappella Andrea Barca.

El 2018 va acceptar la invitació a convertir-se en artista associat de l'Orquestra de l'Edat de la Il·lustració, que va reconèixer el seu creixent interès per actuar en instruments de teclat històrics.

Sir András Schiff ha estat un apassionat músic de cambra des de la seva joventut. De 1989 a 1998, va dirigir el Musiktage Mondsee, un festival de música de cambra a Àustria que va rebre un alt reconeixement internacional. Juntament amb Heinz Holliger, va ocupar la direcció artística de l'Ittinger Pfingstkonzerte a Kartause Ittingen, Suïssa, de 1995 a 2013.

El suport dels joves músics és una de les prioritats per a Sir András Schiff. Ensenya piano i música de cambra a l'Acadèmia Kronberg, a l'Acadèmia Barenboim-Said i dona nombroses classes magistrals. El 2014 va fundar el programa de mentoria "Building Bridges", amb el qual proporciona el suport dirigit i sostenible per a pianistes emergents.

Durant 15 anys, Sir András Schiff va ser un artista exclusiu del segell Decca; amb motiu del seu 70è aniversari, es va publicar una caixa d'aniversari amb els 78 àlbums que havia gravat per a Decca. Sir András Schiff ha estat enregistrant exclusivament per al segell ECM des de 1998. Els enregistraments en directe de totes les sonates per a piano de Ludwig van Beethoven al Tonhalle de Zuric van rebre els premis més alts. Pel seu àlbum "Geistervariationen" amb obres de Robert Schumann, Sir András Schiff va rebre el Premi Internacional de Música Clàssica 2012 en la categoria "Solo Instrument. Gravació de l'any". Una edició de música de cambra en col·laboració amb el clarinetista i compositor Jörg Widmann conté les dues sonates per a clarinet op. 120 de Johannes

Brahms, així com l'Intermezzi per a piano compost per Jörg Widmann i dedicat a Sir Andrés Schiff. Els enregistraments més recents són els dos concerts per a piano de Johannes Brahms sobre un històric piano de Blüthner amb l'Orquestra de l'Edat de la Il·lustració (2021) i algunes de les obres clau de J.S. Bach tocades en un clavicordi (2023).

Al març de 2017 va publicar el seu llibre “Musik kommt aus der Stille” (Música Comes Out of Silence) de Bärenreiter i Henschel, que conté assaigs i converses amb Martin Meyer sobre les seves visions artístiques bàsiques, les seves tècniques i mètodes d'interpretació i les seves experiències professionals com a pianista i director. Ha estat traduït a diversos idiomes i reeditat el 2024.

A la primavera de 2011 Schiff va cridar l'atenció quan va prendre una posició pública contra els alarmanants esdeveniments polítics a Hongria. En resposta als atacs insultants als quals va ser sotmès pels nacionalistes hongaresos, Sir Andrés Schiff va decidir deixar de donar concerts al seu país.

Sir Andrés Schiff ha estat guardonat amb nombrosos premis i distincions internacionals. El 2006, va ser honorat amb premi honorífic de Beethoven-Haus Bonn pels seus èxits destacats com a intèrpret de Beethoven. Ha rebut el Premi Robert Schumann de la Ciutat de Zwickau i l'Ordre pel mèrit de les Ciències i les Arts des de 2011. El 2012 va ser guardonat amb la Gran Creu del Mèrit amb Estrella de la República Federal d'Alemanya. El 2022, Sir Andrés Schiff va ser guardonat amb la Medalla Bach de la Ciutat de Leipzig com un dels intèrprets de Bach més importants del nostre temps.

El 2008, Sir Andrés Schiff va rebre la Wigmore Hall Medal a Londres pels seus 30 anys d'activitat musical al país. El 2012 va ser nomenat “Special Supernumerary Fellow of Balliol College” (Oxford, Regne Unit). El 2013 va rebre el màxim honor de la Royal Philharmonic Society, la Medalla d'Or, a Londres. Va rebre doctorats honoris causa per la Universitat de Leeds (2014) i el Royal College of Music (2018). El 2014 va ser nomenat Knight Bachelor per la reina Isabel II pels seus serveis a la música. El 2021, Sir Andrés Schiff va rebre el Premi Antonín Dvořák a Praga pels seus molts anys de promoció de compositors txecs a través dels seus nombrosos enregistraments i activitats de concert arreu.

Sir Andrés Schiff és ciutadà honorari de la ciutat de Vicenza des de desembre de 2014 i membre honorari de l'Accademia Olimpica di Vicenza des de 2016, de la qual va rebre el “Lauro Olimpico” el 2023 per la seva extraordinària contribució a la posada en valor del patrimoni artístic i cultural de Vicenza. El març de 2024, va ser guardonat amb el premi “Una vita nella musica” del Teatre La Fenice de Venècia.

El gener de 2012 va ser guardonat amb la Medalla d'Or Mozart de la Fundació Internacional Mozarteum. Ha estat membre honorari del Wiener Konzerthaus des del mateix any.

A l'agost de 2023, en la seva 66a aparició al Festival de Salzburg, va ser homenatjat amb el Festival Pin amb Rubies com un “artista essencial que ha donat forma a la història del Festival”. Al juny de 2024, Sir Andrés Schiff va ser guardonat amb la Creu d'Honor austríaca per la Ciència i l'Art I. Classe i va rebre l'Anell Bösendorfer, que anteriorment havia estat concedit a Wilhelm Backhaus i Paul Badura-Skoda.

Erich Hoebarth

Nascut a Viena, Erich Hoebarth va estudiar amb Grete Biedermann i Franz Samohyl, i després amb S thendor Végħ al Mozarteum Salzburg. Aviat va tocar al Végħ Quartet (1978-1980), un dels quartets més importants del seu temps. Entre 1981 i 1986 va ser concertino de l'Orquestra Simfònica de Viena i primer violinista del Sextet de corda de Viena. Des de 1981, el violinista ha estat concertino i solista del conjunt Concentus Musicus Wien, fundat per Nikolaus Harnoncourt. Del 2000 al 2009 va ser director artístic de la Camerata Bern. Erich Hoebarth és el primer violinista del Quatuor Mosaiques, que actua a tot el món amb la mateixa formació des de 1987. Va ensenyar violí i música de cambra durant molts anys a Viena i Graz. Del 2013 al 2022, Erich Hoebarth va ensenyar com a professor a la Universitat de Música de Leipzig. Ha treballat en estreta col·laboració amb Sir Andrés Schiff durant molts anys.

Wolfgang Breinschmid

Wolfgang Breinschmid ja era el flautista principal a l'orquestra del Vereinigte Bühnen Wien com a estudiant. Per recomanació del director Seiji Ozawa, el vienès va ser nomenat Flautista Principal Convidat de l'Orquestra Simfònica de Boston a la temporada 1995/96. Wolfgang Breinschmid és membre de la Filharmònica de Viena des de 2008. També toca al conjunt PhilKlang i amb els Virtuosi de Viena, que són reclutats de les files de l'orquestra. Ha gaudit d'una llarga col·laboració artística amb Sir Andrés Schiff i el seu conjunt.

Wally Hase

Wally Hase es va convertir en flauta principal de la Staatskapelle Weimar quan encara era estudiant als 22 anys. L'any 2000, va fer una càtedra a la Universitat de Música de Franz Liszt Weimar. Wally Hase ha estat professora de flauta a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Viena des de 2018. A més de la seva activitat docent, actua com a flautista solista amb la Staatskapelle Dresden, la Cappella Andrea Barca i les orquestres simfòniques SWR i WDR. Recitals, concerts en solitari i música de cambra són la seva passió. La flautista imparteix classes magistrals a Europa, Austràlia i l'Àsia.

Johann Sebastian Bach es va inspirar en el concerto grosso italià per compondre els seus Concerts de Brandenburg. La denominació d'aquesta sèrie de peces "avec plusieurs instruments" [sic.] respon al dedicatari, marquès de la regió prussiana, a qui el 1721 va enviar la partitura. Lloat per la bellesa museística de la seva calligrafia, el manuscrit es conserva intacte, cosa que apuntala la sospita que mai fos emprat, potser a causa de la complexitat de les peces. Certament, els artífexs es veuen convidats a alternar el protagonisme amb una espontaneïtat i dinamisme força exigents, que en els nostres temps han estat entesos propers a l'esperit del jazz. El Concert núm. 5 en re major destaca, en aquest sentit, pel desplegament virtuós del clavicèmbal. Deixant enrere l'habitual rol acompanyant, ostenta una funció cabdal en la construcció del discurs, i fins i tot es mostra gloriosament emancipat en la cadència extensíssima que va compondre Bach per al seu propi delit. Assajos de geometria variable, amb un rigor arquitectònic característic de la seva obra, els retrobarem al Triple concert en re menor, que requereix la interacció orgànica de flauta, violí i clavicèmbal.

Wolfgang A. Mozart va completar el Concert per a piano núm. 25 en do major el 4 de desembre de 1786, i va poder interpretar-lo en públic amb el seu pianoforte favorit, un "Anton Walter" que havia adquirit el 1782 i que -segons el seu fill Carl- feia transportar allà on hagués de tocar. A diferència del clavecí, permetia el control de la intensitat sonora i una major expressió d'afectes, facilitada pel timbre vellutat; una facultat especialment apropiada per establir diàlegs amb l'orquestra, en obres com aquell -el seu antepenúltim concert- que ostenta una escriptura simfònica d'alçada. La benvinguda instrumental, des de l'esclat de timbal i metalls, grandiloqüent, avançarà esbossant un mena de fuga, a la qual se sumen les cordes -deliciosa la tensió en-

tre primers i segons violins- com per emmarcar l'aparició de la veu solista; que, de fet, intervé per primera vegada de manera falsament casual, com qui passa per allà i troba propícia l'ocasió per donar-se a conèixer.

L'Andante destacarà per la seva melancolia amable, promoguda des de la flauta, i amb la presència de trinats que anticipen motius schubertians. La majestàtica batuda de l'Allegretto final, que la percussió emfatitzarà, contrasta amb les vacil·lacions retòriques de la corda, que cominen al rubato: el pianista correspondrà prodigant jocs especulars, tot suggerint que el diàleg amb l'orquestra és sempre diàleg amb un mateix. Imaginem Mozart immers en la interpretació d'aquest concert el dia de la seva estrena -un 7 de març de 1787, gairebé sense subscriptors, més enllà del fidel Baró von Swieten-, instal·lat a l'epicentre on conflueixen i s'administren les energies; l'indret privilegiat des del qual s'articula un discurs sense esforç aparent, com si brotés naturalment. Aquest subtil artífex, el de la "creació espontània", sembla reservat a pocs creadors, que es guanyen la mitificació i l'explicació del que és inexplicable- a pols.

Concebut per Mozart el llarg de 1786 i estrenat al Burgtheater el 7 d'abril -la seva darrera aparició al coliseu vienès-, el Concert núm. 24 en do menor compta amb l'inici instrumental més dramàtic de tota la sèrie, comparable al favorit de Beethoven. Com al núm. 20, tensa la corda del clarobscur a força de salts tonals i contrastos tímbrics, promovent els vents una inquietud atmosfèrica -una aura de misteri- propera a l'esperit del Don Giovanni, l'òpera amb més ascendència en la mentalitat romàntica. Forces temibles planen sobre l'individu, no només provinents de l'exterior: la veu enunciarà temes que, com en una ària, amplifica i desenvolupa l'orquestra, implicada en la visibilització dels

seus mons possibles. El subjecte la necessita -per oferir-li mirall centuplicat d'allò invisible al seu interior- alhora que des d'una autoritat nova la qüestiona, afirmant-se en l'apercepció de la seva vida afectiva: ja no només alegria o tristesa, sinó consciència de la vibració en què es troba i que perpetua.

Potser és fruit de l'atzar, el fet que aquest fos l'únic concert de Mozart que tant Liszt com Brahms optessin per programar? Després de l'agitació preromàntica del moviment d'obertura, l'oient serà participant d'un recés enganyós -o, si més no, passatger-, en transitar per un Larghetto que podria ser qualificat de "flor entre dos abismes", com es dirà del moviment intermedi de la "Clar de lluna". De la mà d'un lirisme cantabile, el piano progressa fins al lletreig d'una melodia fràgil. Conduït per les associacions de la fusta, el protagonista assolirà el seu apogeu formacional en les variacions d'un Allegretto eventualment encès de pathos, alienat sense pietat de la zona de confort galant. Amb tot, però, reincidirà en assajar l'exorcització heroica dels elements, en la cerca d'una bellesa sense què. Únic sí a la vida, verdaderament alliberador.

Jacobo Zabalo, Doctor en Humanitats

la temporada ibercamera agraeix el suport de: _____

amb el suport de

mitjans col·laboradors

amb la col·laboració de

RICARDO BOFILL
TALLER DE ARQUITECTURA

telinformática*
Soluciones Integrales

ibercamera col·labora amb

apropa
cultura
una porta
a la inclusió

#QUADERN
CULTURA

col·labora amb nosaltres

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres programes de patrocini, contacteu amb ibercamera@ibercamera.com

segueix-nos

organitza

Temporada Ibercamera, SAU

Ibercamera és una empresa de:

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 467, 1er 2a B - 08036 Barcelona

www.ibercamera.com

ibercamera@ibercamera.com

T. 93 317 90 50

Edició: Ibercamera, SAU

Imatge gràfica: Enric Satué

Disseny gràfic: Estudi Neus Pacheco

VANGUARDISTA

1. (m. i f.) Persona que va per davant.
Que s'emociona amb la música clàssica.
Subscriber de La Vanguardia.

Orgullosos dels nostres més de **150.000 subscribers**,
que estimen la cultura i vibren amb cada representació musical.

Suma't a

LA VANGUARDIA

iber:Camera

proper concert

29/01/2025 – 20:00 h / l'auditori

collegium vocale gent
philippe herreweghe
director

cantates de bach

---

t. 93 317 90 50

www.ibercamera.com